

ganske samme Stilling, som Socialdemokraterne i en Aarrække have taget her. Jeg skal minde om, at da vi sidst behandlede Forslag til et Laan, stemte Socialdemokraterne ikke imod, men denne Gang ville de altsaa stemme imod. Maaske er Grunden dertil, at de vente, at Landstingets Højre skal følge dem ved denne Lejlighed, ligesom de fulgte dem med Hensyn til Finanslovforslaget, og det vil aabenbart have nogen Betydning. Ellers har det ingen som helst Betydning, hvilken Stilling det ærede Medlem og hans Parti tage.

Finansministeren (N. Neergaard): Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, han maa være meget renonce paa Argumenter for, at jeg har Tendens til ved Skattelovforslag at lægge saa meget som muligt over paa de ubemidlede, naar han som Eksempel derpaa anfører Stempeloven og særlig den af mig foreslaaede Stempelafgift paa Checks. Jeg tror ikke, det er mange Arbejdere, der bruge Checks, og jeg tror, at naar det ærede Medlem gennemgaar Stempelovforslaget, vil han blive nødt til at indrømme mig, at der er der gennemført en Række betydningsfulde Nedsættelser af Stempelafgifter, netop for saa vidt de ramme Smaafolk: for smaa Huslejligheder osv., osv. Det er saa overordentligt langt fra, at denne Lov ikke tager stærkt Hensyn til de ubemidlede Klasser, at den netop gør det i allerhøjeste Grad.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) skal jeg sige, at jeg, allerede da jeg havde Ordet forrige Gang, fremhævede som en væsentlig Grund til at foretrække 3½ pCt.s Typen, naar man en Gang har den, at det at gaa over til 4 pCt.s Typen altid har vist sig at have den Virkning at nedsætte Kursen paa de tidligere emitterede 3½ pCt.s Obligationer. Vi have Gang paa Gang set Eksempler derpaa (*Schovelin*: Hvad gør det?). Det er paa mange Maader meget ubehageligt. Vi have et Eksempel derpaa i vor egen Hypotekbank. Den blev nødt til i 1908 at gaa over til 4 pCt.s Typen. Hypotekbankens Ledelse er alt andet end glad over, at det i sin Tid blev nødvendigt, og har set Følgerne deraf i Kursfald paa de tidligere 3½ pCt.s Obligationer, hvilket igen vanskeliggør nye Emissioner til denne Kurs. Dernæst er det erfaringsmæssigt, at de Stater, som paa nogen Maade kunne, søge at

holde deres nominelle Rentefod saa lavt som muligt. England har den laveste, derefter kommer Frankrig og saa en hel Række af mindre Stater. England er altsaa under 3 pCt., Frankrigs Rente er 3 pCt. Typen, og derefter have vi en Række af solide Smaaastater med 3½ pCt. Hvorfor foretrække disse smaa Stater den lavere Rentetype, hvorfor kæmpe de saa haardt for at bevare den? Selvfølgelig fordi den lavere nominelle Rente i det lange Løb betyder en lavere effektiv Rente. Forholdet er det, at man af Grunde, som ere meget let forstaaelige: Hensynet til Udtækningen, til Konverteringsmulighederne, ikke kan holde et 4 pCt.s Papir synderlig over Pari. Der er heller ingen Tvivl om, at hvis vi nu skulde stifte et 4 pCt.s Laan, vilde det ikke kunne emitteres paa nogen Maade højere end til 101, maaske i det allerhøjeste 102, og det vil betyde, naar Hensyn tages til Stempel og til Kommissionsgevinst, en Nettokurs for os, der vilde bringe vor effektive Rente op over de 4 pCt. Jeg tror, dette er en nøgtern og rigtig Vurdering af Forholdene, som de ligge i Øjeblikket, og først, naar Chancerne for Afsætningen af de 3½ pCt.s Obligationer blive saa ringe, at vi blive nødt til at gaa ned til en tilsvarende Kurs for dem, altsaa en Kurs paa 86—87 eller der omkring, kan der være Tale om, at Chancerne for de to Typer staa nogenlunde lige.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte en Tak til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Mon det nogensinde før er hændet, at han har bragt sin Tak til den Side? Jeg tror det ikke. Men det er jo i Nøden, man skal kende sine Venner, og derfor er selvfølgelig den ærede Ordfører glad for enhver Haandsrækning, han kan faa. Den ærede Ordfører siger, at Socialdemokratiets Politik er en Overbudspolitik. Nej, den kan langt snarere betegnes som en Underbudspolitik. Naar vi byde over, er det saa godt som altid med ganske smaa beskedne Summer. At vi f. Eks. kræve et Par Øre mere i Timen i Arbejdsløn til nogle faa Mennesker, det er noget, som ikke kan ruinere Staten, noget, som ikke drejer sig om store Beløb, men ellers kan der nævnes mange Eksempler paa, at vi have ført en Underbudspolitik, og hvis man havde fulgt den, havde